

Den dynamiske landsby

Årsberetning ved generalforsamlingen, januar 2018

Det er en kort beretning i år, idet vores kræfter for en stor part har ligget i områdefornyelsesprojektet, der generelt i landsbyen har optaget mange. Her har Lokalrådet og især koordineringsudvalget trukket et stort læs og fået fin samling på landsbyen. Vi i vores forening har i den forbindelse kigget indad og spurgt os selv – og andre – om 'Den dynamiske landsby' stadig har sin berettigelse. Vi er blevet enige om, at en forening, der dedikerer sig til et helikoptersyn på landsbyen, uhindret af andre forpligtelser, har sin plads blandt byens mange andre foreninger.

2018 har været, som sagt, et roligt år i foreningen. Takket være en stor indsats fra Lilly og Rita, ligger vi godt med hensyn til antallet af medlemmer.

Vi har endelig fået lagt næsten sidste hånd på to QR-koder til Vorbasse Frisen, der linker til fortællinger om de 11 billeder, den indeholder. Netop *to* QR-koder, da vi har lavet fortællingerne både på dansk og på engelsk. I samme åndedrag er der lavet QR-koder til hjertestierne.

I foråret stod vi for 5 såkaldte krea-lørdage på biblioteket, hvor børn og børnefamilier kunne tilbringe et par timer med robotter, tegnemaskiner, en kunstner, lydmaskiner med mere. Det var ikke blevet muligt uden generøs sponsorstøtte fra Vorbasse Fonden. Dertil kom, at projektet blev bakket op af vores frivillige på biblioteket. I efteråret blev succesen gentaget med 3 krea-lørdage på biblioteket. Her er to fokuspunkter for vores forening: Det første er muligheden for at skabe gode aktiviteter for børn og børnefamilier og dermed øge chancen for, at andre børnefamilier udefra får øjnene op for den brede vifte af aktiviteter, landsbyen kan tilbyde. Og det andet fokuspunkt, som vi arbejder med, er en synliggørelse af vores institutioner: Om det er Frihavnen, skolen eller biblioteket. Især med hensyn til den sidste, hvor Vorbasse bibliotek desværre ikke skiller sig ud fra den landsdækkende tendens, hvor der lånes færre og færre bøger. Man måler både udlån og besøgstal, og vi må sige, at ligesom med lokal offentlig transport – på engelsk '*Use it or lose it*', brug det eller mist det. Det bliver vi ved med at støtte op om.

Vi har naturligvis også set på hele byen og dens udseende – om der er nogle ting, vi her og nu uden at blande os i det store arbejde kan tage os af. Således har vi henvendt os til kommunen om både Lille Østergaard og Mindestenen for 1864, begge i sørgelig tilstand og begge synlige. Og vi har skrevet endnu et kapitel i vores langvarige trasken op ad bakken med hensyn til en nænsom

renovering af området mellem Drivvejen og Østervænget. Her ser vi og kommunen ikke ens på sagen, også selvom der netop er lanceret et nyt kommunalt tiltag: 'Borger Idékassen' om at kommunen og frivillige tager hinanden i hånden for at pleje vores natur og parkområder.

Ellers kan jeg konstatere, at vi går ind i vores 8. år som forening. Det er ikke lang tid, målt med andre foreningers alen, men de har været intensive og til tider krævende år.

Bestyrelsesmedlemmerne har arbejdet, som i år, ihærdigt og loyalt. Jeg skal nævne Inger og Jørgen, der begge har været med fra foreningens opstart. Jørgen var også en af ophavsmændene til dens tilblivelse. Derfor er det forståeligt, men alligevel ærgerligt, at de nu træder tilbage. I en beretning, der kigger både bagud og fremad, er det på sin plads at slutte den af ved at vedstå den kæmpe gæld, foreningen står i til Inger og Jørgen. Hårdtarbejdende og med en finger på pulsen og et øje for fremtiden, I skal have stor tak for jeres indsats.